

HRVATSKA RIJEČ

BROJ 1/2015

Glasiloo Kulturno-prosvjetnog društva Hrvata u Bugarskoj

**Briljantna
KOLINDA
GRABAR-
KITAROVIĆ**

**Nj. Eks. Mr. sci.
LJERKA ALAJBEG
– dobitnica
nagrade udruge
„Bugarska si ti“**

UREDNIČKI ODBOR

Glavna urednica

Hristinka Jankova
hristina_jankova_47@mail.bg
hristina_hr@mail.bg

Zamjenica glavne urednice

Jordanka Račeva

Odgovorna urednica

Galina Marinova
gmarinova.z@gmail.com

Prijevod

Harry Stojanov

Članovi

Serdiki-Andrej Popov
Emilijan Jankov

Suradnici

Tereza Tankova
Reneta Vučeva
Pavel Antonov

Predtisak

Reklamna Agencija Oči

Tisak

„Multiprint“

Izdavatelj

Kulturno-prosvjetno društvo
Hrvata u Bugarskoj

Časopis se izdaje uz financijsku pomoć
hrvatskog Državnog ureda za Hrvate
izvan Republike Hrvatske
Časopis se distribuira BESPLATNO!

Adresa

Sofija, ul. „Knjaz Boris“ 125, et. 4
+359 2 827 60 69
+359 899 252 495 – Hristinka Jankova
+359 894 660 550 – Galina Marinova

Dragi prijatelji,

U svojim rukama držite novi, već treći broj časopisa „Hrvatska riječ“. Onako, kao što je zamišljen od strane našeg urednička tima, on samim svojim postojanjem teži k jednom i jedinom cilju: Ujedinjavati Hrvate u Bugarskoj, jačati osjećaj da su dio jedne velike, jake, sjedinjene obitelji. Obitelji čije je kucajuće srce HRVATSKA, a koje pulsira u svim milijunima srca koja biju širom svijeta.

„Stvoriti identitet zajednice“ – tako bi se izrazili učene glave s akademske tribine. Jednostavno rečeno, mi bi htjeli da vi prelistavajući stranice časopisa „Hrvatska riječ“ osjetite milujućii dodir vjetra s hrvatskih polja i miris Jadrana izmiješan s mirisom borova. Htjeli bi da na svojim prstima osjetite sladak, sočni dodir hrvatskih domaćih kolača...

Htjeli bi da se prepustite Majci HRVATSKOJ da vas zagrlji. Jer ona ne zaboravlja svoju djecu ma gdje oni bili, ma kakva je njihova sudbina, ma pod kakvim nebom usnuli.

Zbog toga, a ne zbog hirovitosti, svugdje u časopisu, u TVOJEM časopisu, „HRVATSKU“ pišemo velikim slovima.

Velikim slovima pišemo i „BUGARSKU“ – zemlju, u kojoj smo izgradili svoje domove, gdje živimo i gdje rastu naša djeca. Žedno upijajući ono što je novo, različito, te upoznavajući BUGARSKU, mi ne zaboravljamo gdje su naši korijeni.

Pretvorimo zajedno ovaj časopis u upaljeno, svjetlucavo ognjište oko kojeg bi se mi okupljali, kako bi svatko našao ono što traži – znanje, razonodu, nadahnuće, priznanje...

Želimo vam ugodno čitanje, dragi prijatelji, te nemojte zaboraviti da nam pišete kad vam se nešto sviđa odnosno želite da nešto promijenite, jer je to vaš, ovo je TVOJ ČASOPIS!

Sa srdačnim pozdravom:
Tim časopisa „HRVATSKA RIJEČ“

10

SADRŽAJ

Sastanci na vrhu

PRIJAM U ČAST JOSIPA LEKA 2

Osoba broja

**BRILJANTNA
KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ 3**

Društvo

**KADA FOTOGRAFIJE GOVORE VIŠE
OD TISUĆU RIJEČI..... 4**

Zvezdani trenutak

**NJ. EKS. MR. SCI. LJERKA ALAJBEG –
S NAGRADOM „BUGARSKA SI TI“ 5**

Iskre

**HRVATSKA PJESNIKINJA VESNA PARUN –
DAMA ČASTI 6**

Vip gost

**ANTON GEČEVIĆ, VIŠI STRUČNI REFERENT
U ZAVODU ZA ZAPOŠLJAVANJE, PODRUČNI
URED ZAGREBU..... 7**

Ne zaboravimo

**JOSIP JURAJ STROSSMAYER – BISKUP,
RODOLJUB, PRIJATELJ BUGARA,
MECENA, PISAC... 8-9**

Destinacije

ČAROBNE PLAŽE BRELA..... 10

Hrvatski korijeni

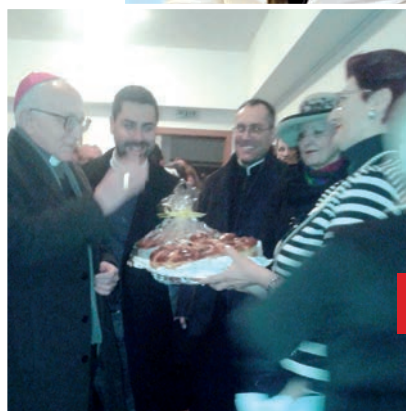
HRVATSKA DIJASPORA U BRAZILU 11

Maraton

**TROJE HRVATA MEĐU NAJBOLJIM
SPORTAŠIMA BALKANA 2014. 12**

Ukusno

PEČENA PURICA S MLINCIMA..... 13

Josip Leko, predsjednik hrvatskoga Sabora – U POSJETU HRVATIMA U BUGARSKOJ

Ugledni se zastupnik sastao s najvišim bugarskim čelnicima

Josip Leko, u pratnji zastupnika hrvatskoga Sabora, krajem se je ožujka ove godine sastao s premijerom Bojkom Borisovom, predsjednikom BUGARSKJE Rosenom Plevnelijevom i predsjednicom Narodnoga sabornja BUGARSKJE Ceckom Cačevom.

U žarištu razgovora bili su perspektive energetike, sigurnosna politika u okviru Europske unije, te priključenje zemalja Zapadnog Balkana Europskoj uniji.

Balkanski su se prvaci ujedinili oko mišljenja da su ulazak BUGARSKJE i HRVATSKE u Schengenski prostor i jačanje gospodarske razmjene među našim glavnim prioritetima.

PRIJAM

Visoki je posjet bio povod da 31. ožujka 2015. hrvatsko veleposlanstvo u Sofiji priredi posebni svečani prijem u čast visokoga gosta.

Od strane članova KULTURNO-PROSVJETNOGA DRUŠTVA HRVATA U BUGARSKOJ pribivali su Hristinka Jankova, predsjednica društva, te Serdiki-Andrej Popov i obitelj Mina i Cvjatko Hubenovi.

Gospodina je Leka pratio saborski zastupnik Ilija Filipović, predsjednik Kluba PRIJATELJA BUGARSKJE u Hrvatskom saboru. Ovo je drugi posjet saborskih zastupnika Bugarskoj. Prigodom su prvoga posjeta članovi KULTURNO-PROSVJETNOGA DRUŠTVA HRVATA U BUGARSKOJ organizirali izložbu u foajeu bugarskoga parlamenta – „Pozdrav iz Hrvatske“ i dočekali saborsku delegaciju koju je predvodio gosp. Filipović.

Kratko je bilo vrijeme za razgovore i za postavljanje pitanja saborskom zastupniku Silvanu Hrelji, predsjedniku Odbora za rad, mirovinski sustav i socijalno partnerstvo u Hrvatskom saboru. Dogovorili smo se da ga prigodom našeg budućega posjeta Zagrebu posjetimo kako bi riješili

neka pitanja. A bili smo sretni da se je držala nazdravica uz najbiranije vino od gosta, predsjednika Hrvatskoga sabora, Josipa Leka, i od Nj. Eks. Mr. Sci. Ljerke Alajbeg.

Sastanak smo zatim komentirali danima. ■

„Hrvatska riječ“

U ŽARIŠTU

Predsjednici su se HRVATSKE i BUGARSKJE sastali u Zagrebu. Predsjednica Grabar-Kitarović i predsjednik Plevnelijev složili su se da HRVATSKA i BUGARSKA imaju izvrsne političke odnose, ali da je gospodarska suradnja nedovoljna. Oboje čelnika ujedinili su se oko mišljenja da obje balkanske zemlje imaju znatan potencijal za jačanje bilateralnih veza, primjerice u područjima prometa i energetike.

Briljantna KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ je od 19. veljače već četvrti PREDsjednik HRVATSKE

Prva žena predsjednik HRVATSKE s ponosom će nositi krunu najveće političke odgovornosti što ne ostavlja ni trunka sumnje da ne samo u skandinavskim zemljama gdje u politici vlada nježna snaga žena, već i na toploj obali Jadrana žene mogu odlučno preuzeti kormilo vlasti u svojoj zemlji i tada kada je potrebno biti snažne, hrabre i oduševljavajuće i to upravo toliko koliko su lijepe, pouzdane i nježne.

KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ je najjači dokaz da suvremena žena, dovoljno je da samo poželi, može imati sve – i kuću i obitelj i supruga i djecu, ali i – briljantnu karijeru.

Rođena 29. travnja 1968. godine u Rijeci, u HRVATSKOJ, KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ ima samo 47 godina, ali je već stvorila solidno ime u svijetu politike. Hrvatska diplomatkinja i političarka, ona je odavno postala pojava u svijetu diplomacije ne samo u rodnoj HRVATSKOJ, već i u svijetu. Godine 2011. ona postaje prva žena u fotelji pomoćnika glavnoga tajnika NATO-a, te danas kada je njezino ime postalo simbol još jedne nježne revolucije u svijetu politike, to kao da nije iznenađujući već očekivani događaj.

Članica konzervativne Hrvatske demokratske zajednice od 1993. do 2015. godine, KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ je jedna od troje hrvatskih članova Trilateralne komisije. Ulazi u kabinet Ive Sanadera kao Ministrica vanjskih poslova i europskih integracija od 2005. do 2008. godine. Politička se karijera mlade žene odvija uspješno i ona stupa na jednu od najpoželjnijih dužnosti – Veleposlanice HRVATSKE u SAD od 2008. do 2011. godine. Kada je mjeseca srpnja 2011. godine KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ postala prva žena Pomoćnik glavnog tajnika Atlantskoga saveza, skeptični su politički analizatori prosudili da je to vrhunac njezine političke karijere, ali im je „briljantna Kolinda“ sasvim ubrzo ponudila iznenađenje.

Osim hrvatski jezik Kolinda aktivno govori engleski, španjolski i portugalski, a pasivno njemački, francuski i talijanski. Već u svojoj 17-oj godini dobila je stipendiju u okviru programa školske razmjene i odlazi u Los Alamos, New Mexico gdje

je godine 1986. maturirala. Nakon svoga povratka u Jugoslaviju studira na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1992. diplomira engleski i španjolski jezik i književnost, dok od 1995. do 1996. godine studira na Diplomatskoj akademiji u Beču, a godine 2000. nakon poslijediplomskog studija međunarodnih odnosa na zagrebačkom Fakultetu političkih znanosti stekla je titulu magistricе znanosti. Slijede Fulbrightova stipendija na Sveučilištu George Washington, Sveučilište Harvard i Sveučilište John Hopkins.

Pažljivo stekla svoju naobrazbu, **KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ ne zaboravlja i jednostavnu životnu istinu da ne možeš letjeti visoko, osvojiti svijet, a da nemaš jake korijene i zdravu obitelj.**

Sa svojim suprugom, Jakovom Kitarovićem, Kolinda stvara obitelj godine 1996. i ima dvoje divne djece – 14-godišnju Katarinu i 12-godišnjeg Luku, koju bar za sada rijetko kad postavlja pod svijetla reflektora, ali zasigurno odgaja u duhu dobrih tradicija katoličke kršćanske vjere.

Što još je pripremio za ubuduće životni put Briljantne KOLINDE, prve žene predsjednice HRVATSKE, tek nam predstoji saznati, ali poželimo joj od srca:

OČARAJ SVIJET, KOLINDA, I – SRETAN PUT! ■

Galina Marinova

Izložba „ZAGREB – GRAD SNOVA“

KADA FOTOGRAFIJE GOVORE VIŠE OD TISUĆU RIJEČI

KULTURNO-PROSVJETNO DRUŠTVO HRVATA U BUGARSKOJ je među bližnjima, prijateljima i istomišljenicima svoj praznik proslavilo izložbom „Zagreb – grad snova“. Praznik je uspješno spojen s jednim od najsvečanijih trenutaka hrvatske zajednice u Bugarskoj – praznik katedrale Sv. Josipa.

Već **SEDAMNAESTU GODINU UZASTOPNO** društvo priređuje izložbe 19. ožujka kada je praznik Sv. Josipa, patrona našeg Društva.

i Plovdivski biskup Georgi Jovčev.

Još dok su srca bila puna oduševljenja svečanom misom, prijatelji su se i članovi hrvatske zajednice uputili prema foajeu katedrale. Tamo je razmještena izložba koja je preko fotografskog objektiva prikazala prelijepo slike iz Zagreba. Jer je upravo to onaj grad o kojem sanja i mašta svaki imigrant kao o simbolu svojih hrvatskih korijena.

Izložbu je osjećajnim riječima otvorila predsjednica Društva, Hristinka Jan-

blodat ovoga blagoslovljena kruha osjetiti se „dotaknutim“ nevidljivom silom koja dobromu kršćaninu udahnuje vjeru i nadu u bolju budućnost, te koja mu daje i snagu odoljeti teškoćama.

Kao i svaki događaj koji je priredilo Kulturno-prosvjetno društvo Hrvata u Bugarskoj, izložba će „Zagreb – grad snova“ ostaviti iza sebe jaki, topli i svijetli slijed u srcima Hrvata u Bugarskoj i njihovih prijatelja jer kao što kaže jedan od najboljih fotografa našeg doba, Robert Doisneau:

„Ako stvaraš slike, nemoj govoriti. Sugerirati – znači stvarati“.

Stvarajmo dobro! ■

„Hrvatska riječ“

Kažu da jedna fotografija govori više od tisuću riječi. Tko je otac ove amblematske izreke – da li je američki novinar Arthur Brisbane (1864 – 1936) ili se njeni korijeni kriju u dubokoj starini, u knjigama Konfucija koji veliča sliku, a ne riječi koje odlijeću? To ne možemo znati sa sigurnošću. Ipak ono u što čvrsto vjerujemo jest da će Zagreb, utjelovljen u slikama iz izložbe „Zagreb – grad snova“, dugo ostati u pamćenju svakomu koji se dotakao lijepih prizora iz tog nevjerojatnog hrvatskog grada.

U skladu s tradicijom je 19. ožujka 2015. godine na čast Sv. Josipu u konkatedrali Sv. Josipa održana svečana misa koju su predvodili Monsignor Anselmo Pecorari, apostolski nuncij u Bugarskoj,

kova, a među svečanim gostima koji su svojom nazočnoscju ozarili praznik bili su Nj. Eks. Mr. sci. Ljerka Alajbeg, veleposlanica HRVATSKE u BUGARSKOJ, te papin nuncij, plovdivski biskup, svećenici i više gostiju, članovi hrvatske zajednice u Bugarskoj, prijatelji i simpatizeri.

Nazočnima na raspolaganju su bili također i različiti reprezentativni materijali o HRVATSKOJ koje je osigurala Turistička agencija „Zagreb“.

Antonija Kožuharova, zamj. predsjednice Društva, zadivila je nazočne dvjema prinesenim pogačama koje je Preuzvišeni nuncij Pecorari blagoslovio. Tako su pogače postale ne samo simbol našeg gostoprimstva nego su dozvolili svakomu od nazočnih koji je okusio

KULTURNO-PROSVJETNO DRUŠTVO HRVATA U BUGARSKOJ iskazuje svoju veliku zahvalnost ocu ZBIGNIEWU JANU TĘCZI, poglavaru vjerske zajednice Katoličke župe svetog Josipa u Sofiji, za njegovu neprestanu i požrtvovnu pomoć i podršku koju pruža hrvatskoj zajednici prigodom održavanja različitih priredbi. Naročito se zahvaljujemo i ocu KRZYSZTOFU i ocu MARCINU.

Bugarska elita dodijelila nagradu Nj. Eks. Mr. sci. LJERKI ALAJBEG

Veleposlanica HRVATSKE – u središtu
sjajne ceremonije „BUGARSKA SI TI“

Nj. Eks. Mr. sci. LJERKI ALAJBEG dodijeljeno je jedinstveno odlikovanje. Veleposlanica je Republike HRVATSKE u BUGARSKOJ dobila **posebnu nagradu „Bugarska si ti“ za svoj doprinos građanskom društvu u Bugarskoj i bratimljenju dvaju od djece Europske unije.**

Kada radiš srcem i u zamahu, kada hrabro maštaš i odlučno koračaš naprijed, rezultati će prije ili poslije proviriti glavu iz snijega prošlosti, te izgraditi jednu topliju i plodonosnu budućnost. Uz nadu da je budućnost HRVATSKE i BUGARSKE lijepa i nadahnjujuća, jedan prekrasan blagdan, proslava duha, kulture, znanosti i umjetnosti.

Treće godišnje nagrade „BUGARSKA SI TI“

Elita se bugarskog društva na pragu proljeća okupila na dodjeli tradicionalnih godišnjih nagrada „Bugarska si ti“ kako bi odala nužno priznanje najboljim u svojim redovima. Godišnje su nagrade za osobite zasluge u razvoju bugarske kulture, znanosti i umjetnosti 29. siječnja ove godine dodijeljene treći put uzastopno u prepunoj dvorani Sofijske opere i baleta.

Na svečanoj ceremoniji odlikovano je 12 istaknutih tvoraca kulture, nakon što je njih svih prošlo crvenim sagom ulazeći u operu.

Nj. Eks. veleposlanica Alajbeg dobila je kipić osobno od predsjednika udruge „Bugarska si ti“, Dimitra Kucarova, a među ostalim su dobitnicima počasnoga kipića koji je posebno izradio kipar prof. Evgenij Kuzmanov bili prof. Vanjo Mitev s Medicinskoga sveučilišta u Sofiji, prof. Hristo Pimpirev – „za izniman doprinos našoj nacionalnoj samosvijesti i razvoju bugarske znanosti“, Nacionalna reprezentacija u informatici i informatičkim tehnologijama Republike Bugarske, prof. Petar Gecov, Hristo Grigorov iz Bugarskog crvenog križa, Nacionalna reprezentacija u umjetničkoj gimnastici, glumica Stojanka Mutafova za njezin ogromni doprinos bugarskoj kulturi.

Među svečanim su gostima dodjele Godišnjih nagrada udruge „Bugarska si ti“ bili predsjednica Narodnog sabora Cecka Cačeva, gradonačelnica Sofije Jordanka Fandâkova, Michael Humphreys, glavni izaslanik Europske komisije u Bugarskoj i dr.

Svečana se ceremonija održava svake godine na čast djelu velikog bugarskog pisca i humanitarca prof. dr. Tonče Žečeva. ■

„Hrvatska riječ“

Nj. Eks. Mr. sci. LJERKA ALAJBEG: „HRVATSKA je uvijek bila privlačno mjesto za turizam i posjete, još prije našeg pristupanja Europskoj uniji. Radimo na više projekata u suradnji s različitim europskim zemljama, ali je jedna od mojih osnovnih funkcija kao diplomat predstavljanje naše kulture izvan HRVATSKE. Mi, kao diplomati, u svakoj pojedinoj zemlji gdje predstavljamo svoju zemlju pokušavamo promicati našu kulturu, ali igramo i ulogu posrednika – u svojoj zemlji predstavljamo kulturu zemlje u kojoj smo diplomati. Ovo je vrlo važno jer ako ne poznajemo tuđu kulturu, ne možemo pravilno ocijeniti svoju vlastitu, a i cijeniti je pristojno.“

Odlomak iz intervjua Nj. Eks. Mr. sci. Ljerke Alajbeg programu „Hristo Botev“ Bugarskog nacionalnog radija 7. ožujka 2015. godine.

Hrvatska pjesnikinja

VESNA PARUN – DAMA ČASTI

Prva žena u hrvatskoj književnosti koja je živjela jedino za književnost

VESNA PARUN rođena je 10. travnja 1922. godine na otoku Zlarinu blizu Šibenika, gdje joj je otac radio kao općinski činovnik. On je često bio premještan i ostajao bez posla, a hranio je četvero djece zbog čega je život obitelji bio prilično težak. Zato je Vesna dio djetinjstva i mladosti provela kod tete i tetka u Splitu, u Biogradu na Moru i u Šibeniku.

Od tada je živjela uglavnom u Zagrebu i radila kao slobodni književnik. Vjerujući da se iz zdravstvenih razloga privremeno smješta u Stubičke Toplice, ona ostaje tamo živjeti. Ondje je još krajem 70-ih upoznala svoju najveću životnu učiteljicu, prosjakinju Magdicu. U Stubičkim Toplicama proslavila je zadnjih nekoliko rođendana i napisala nekoliko knjiga.

Zahvalnost

*Da sam umrla u djetinjstvu
Ne bih znala kuda vode
bijeće stranputice
oko srca rasprostrte.
Da sam umrla
na tvojim rascvjetalim grudima
o ružo ljubavi
ružo putenosti
ne bih znala
kako prostor ohrabruje,
kako je beskrajno
privržena samoća.*

Otac Ante rodom je s otoka Prvića, a majka Antica sa Šolte. Osnovnu školu je završila na Visu, a gimnaziju je pohađala u Šibeniku i Splitu gdje je godine 1940. maturirala.

Bila je odličan učenik i već se od 14. godine uzdržavala podučavanjem. U jesen 1940. upisala je studij romanistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Nakon početka rata bježi u Split ali se vraća u Zagreb godine 1942. Tada su živjeli u Sesvetama kod Zagreba gdje joj je otac radio u općini. Za Vesnu to su teška vremena. Brat joj je otišao u partizane i ubrzo poginuo. Ona je često oboljevala.

Poslije završetka rata nastavila je studij na Filozofskom fakultetu, gdje je upisala čistu filozofiju.

Godine je 1947. radila na pruži Šamac – Sarajevo, te je oboljela od tifusa. U isto je vrijeme doživljavala krize zbog nesretne ljubavi koja je trajala devet godina, od 1938. Sve su to bili razlozi Vesninog prekida studija.

Od 1962. do 1967. godina boravila je u Bugarskoj gdje se udala, a zatim i razvela. Niz se nedaća nastavlja.

**Samoću i „otpadništvo“ od sadašnje kulture izabra-
la je sama, ne želeći se nikome klanjati.**

Umrla je 25. listopada 2010. u Stubičkim Toplicama u 88. godini života.

Neizvjesna i nesigurna sudbina velike poetese u 80-im godinama života sigurno nam ne služi na čast.

Možda bismo odgovor na takvu nepravdu mogli pronaći u Vesninoj tvrdnji da se „u školi moglo naučiti mnogo, i u osnovnoj i, kasnije, u srednjoj, i o gramatici i o prirodopisu; manje o povijesti i o zvijezdama na nebu, a o čovjeku i životu - gotovo ništa“!

Sve u svemu, po njenim vlastitim riječima, Vesna je provela vrlo težak život, od djetinjstva nadalje. Okušala je više patnje i stradanja nego radosti.

Vesna Parun potpuno se predala književnom radu. Postala je prva žena u hrvatskoj književnosti koja živi isključivo od književnosti i za književnost. ■

Serdiki-Andrej Popov

**ANTON GEČEVIĆ, viši stručni referent u Zavodu za zapošljavanje,
Područni ured Zagreb**

Svatko mora obavljati svoj posao s LJUBAVLJU I ŽELJOM

Posla ima za svakoga tko želi raditi bilo u HRVATSKOJ, bilo u inozemstvu

U mjesecu siječnju posjetila sam Zavod za zapošljavanje u Zagrebu. Sastala sam se s gosp. Antonom Gečevićem koji mi je dao kratak intervju.

**S ANTONOM
GEČEVIĆEM**
razgovara
**HRISTINA
JANKOVA**

- Gosp. Gečeviću, dobro došli na stranicama časopisa „Hrvatska riječ“. Ispričajte nam malo više o sebi. Vi ste iz Janjeva, kako i kada ste došli u Zagreb?

- Teško je bilo pobjeći iz Janjeva ali smo uspjeli. Rođen sam 1958. godine u selu Janjevu koje se sada nalazi na Kosovu. Moja majka je Marija Rusić, a otac – Paško Gečević. Završio sam osnovnu školu u rodnom Janjevu, a poslije toga srednju tehničku školu u Lipljanu. Godine 1984. diplomirao sam na Filozofskom fakultetu u Prištini. Nakon što sam odslužio vojni rok vratio sam se u Janjevo i počeo raditi kao nastavnik. Postao sam nastavnik u osnovnoj školi „Vladimir Nazor“. Poučavao sam dok nije počeo rat.

Otac je preminuo, a ja, moja majka Marija i brat Zvonko otišli smo kod sestre Tereze. Ona se preselila u Zagrebu i živjela u naselju Vrapče. Kod nje smo stanovali oko 5 godina.

Teško sam našao posao ali su me nakon 6-7 mjeseci napornog traženja zaposlili u zavodu za zapošljavanje gdje do danas radim. Već skoro 21 godinu radim kao viši stručni referent u zavodu.

- Vi radite u zagrebačkom područnom uredu. Biste li nam ispričali o novostima u vašem poslu?

- Naš je ured mjesto gdje se evidentiraju svi nezaposleni u Zagrebu. S druge strane, svatko tko nudi posao obavještava nas o slobodnim radnim mjestima, a mi se odazivamo i nudimo im informacije o ljudima koji su evidentirani kod nas i traže zapošljavanje.

Novost u našem poslu je da nakon ulaska naše zemlje u Europsku obitelj počeli smo nuditi različite programe preko kojih se naši stručnjaci mogu zaposliti u inozemstvu. Preko te se sheme radi iznimno korektno i imamo velike uspjehe.

- Koji se stručnjaci najviše traže?

- Traže se inženjeri, građevinari i ostali stručnjaci, pri čemu se ne zahtjeva znanje jezika zemlje gdje ćete biti zaposleni. Preko ovih programa mogu otići cijele brigade i početi rad na konkretnom projektu.

Traže se kuhari, liječnici, medicinske sestre i konobari ali kod ovih radnih mjesta kandidati moraju vladati jezikom zemlje u koju odlaze.

Obično se u ljetnoj sezoni više ljudi uključuju kao sezonski djelatnici u ljetovalištima kod nas i u inozemstvu. Naš je posao u tom periodu dosta.

Posla ima za svakoga tko želi raditi bilo u Hrvatskoj, bilo u inozemstvu.

- Da li obavljate i druge djelatnosti osim posredovanja pri zapošljavanju?

- Da. Organiziramo i različite tečajeve za prekvalifikaciju.

- A da li se dogodi da ljudi dugo traže posao i da ne mogu naći?

- Ako nemaju želju početi s poslom koji im se nudi i prihvatiti ponudena im radna mjesta ljudi dugo ostaju na burzi. Mi i dalje ih obavještavamo o novim radnim mjestima koja se pojavljuju i pozivamo ih početi s radom. Nastojimo da ih podržavamo kako bi našli radno mjesto koje će za njih biti dobro.

Znate da svatko prema svojoj naobrazbi i struci mora obavljati svoj posao s ljubavlju i željom. Odnosno njegov rad mora biti zaslužen ocijenjen i on mora dobiti ono što je zaradio. ■

Ako želite raditi u HRVATSKOJ, obratite se Hrvatskom zavodu za zapošljavanje. Možete pogledati ponudena radna mjesta također i online na adresi: www.moj-posao.net.

A gosp. Antonu Gečeviću želimo ugodan rad i zahvaljujemo se za to što je poželio odgovoriti na naša pitanja.

JOSIP JURAJ STROSSMAYER, BISKUP

200 godina od rođenja Josipa Jurja Strossmayera

Dragi čitatelji, sa stranica prethodnih brojeva časopisa „Hrvatska riječ“ već ste upoznali našeg najdražeg prijatelja i autora, župnika Stjepana Levanića. U prethodnom broju našeg časopisa, u svojem publicističko-esejističkom članku-ispovijedi „Zdenac života“ otkrio nam je svoju osobnu, ljudsku povijest i dobrim željama blagoslovio izdanje koje je sada u vašim rukama. Danas isti žar, ista srdačnost i blagoslovljeno ozarenje nalazimo u riječima oca Stjepana Levanića o biskupu Josipu Jurju Strossmayeru. Utonimo u priču jedne svijetle osobe koja će nas sastati s drugom svijetlom osobom. Ugodno čitanje!

Često je veličina života skrivena u malenkosti.

Josip Juraj Strossmayer, biskup, bio je jedna od središnjih hrvatskih ličnosti XIX. stoljeća. Osnovao je Akademiju za temelje visokom obrazovanju i znanstvenom radu u Hrvatskoj. Bio je mecena hrvatskog naroda i kulturni preporoditelj, humanist širokih vidika, začetnik južnoslavenske sloge i razumijevanja. Pogled iz njegova života bio je pogled u budućnost. Zato mnoge njegove ideje nisu ostvarene u njegovo vrijeme.

U Strossmayeru je prisutna interkulturalnost u kojoj se spominje i njegovo prijateljstvo s bugarskom kulturom povijesću. Njegovo političko razmišljanje je bilo usmjereno prema federalističkom uređenju Monarhije u kojoj bi udružena Hrvatska bila ravnopravna u Austro-ugarskoj. Bosna i Hercegovina i Srijem za njega su bili neotuđivi dijelovi Hrvatske.

Tomáš Chrobák (Povijesni institut Akademije znanosti Češke Republike, Prag, Češka) je opisao prijateljstvo između slaviste Louisa Légera i biskupa Josipa Jurja Strossmayera. Léger i Strossmayer su se upoznali u Parizu na svjetskoj izložbi 1867. godine. Léger kojemu je tada bilo 24 godine je ovim riječima opisao prve dojmove o Strossmayeru: „U jednoj od dvorana kavane vidio sam kako ulazi visoki muškarac u dugačkom plaštu, gradskoj odori svećenika u Austriji i Ugarskoj. Tek su ljubičasti rub ovratnika i prsten s ametistom ukazivali na njegov biskupski položaj. Pogled mu je bio živ, a držanje dostojanstveno i profinjeno.“

Na mladog je francuskog znanstvenika Strossmayer otmjenim nastupom i širinom znanja ostavio vrlo snažan dojam. Léger se divio snošljivosti koju je Strossmayer imao prema ljudima drugih konfesija. A Strossmayera je zaintrigirao mladi znanstvenik pun znatiželje o životu

južnih Slavena. Tom je prigodom Léger Strossmayeru darovao otisak svoje doktorske disertacije o sv. Ćirilu i Metodu. Zbog disertacije o sv. Ćirilu i Metodu treba dodati i posebno Strossmayerovo psihološko promatranje čovjeka koji u Parizu pokazuje takvo znanje. Budući Léger nije mogao prodati svoju disertaciju, Strossmayer je naručio sto primjeraka, jer se tako pomaže mladim stručnjacima i preko njih može iznijeti svoje ideje o događajima s Balkana. Pozvao ga je u Zagreb na svečanost otvorenja Jugoslavenske akademije. Pri boravku u Zagrebu Léger je bio izabran za dopisnog člana Akademije.

Iz Zagreba je Léger otputovao u Kneževinu Srbiju, u Beograd. Tadašnji je srpski premijer Ilija Garašanin nastojao francusku politiku zainteresirati za zbivanja na Balkanu. To je razlog što je primio i mladog Francuza na sastanak uz kavu i lulu, jer „zaslijepljena francuska politika gura Srbiju u ruski zagrljaj.“

Iz Beograda putuje u Novi Sad, gdje primjećuje puno viši stupanj „duhovne slobode“ nego u Beogradu. U svojim kasnijim spisima je zapisao da je Novi Sad „otok slobode.“ Iz Novog Sada dolazi u Đakovo. U razgovoru su se biskup Strossmayer i on složili oko nekih važnijih pitanja: unije katoličke i pravoslavne Crkve, pomirenja Rusa i Poljaka, oslobođanja Slavena od Osmanlijskog jarma i federalizacije austrijske države.

ŽIVOT I DJELO JOSIPA JURJA STROSSMAYERA

Godine 1815., 4. veljače u Osijeku su rođeni blizanci: Josip i Juraj u siromašnoj pohrvaćenju obitelji Strossmayer. Jedan od njih je kao novorođenče umro. Budući da roditelji Ivan i Ana (rođ. Klarić) nisu bili sigurni koje je dijete umrlo, zbog velike sličnosti blizanaca, dali su živome djetetu ime obojice: Josip Juraj. Prezime Strossmayer je porijeklom od pradjeda, prema usmenoj predaji obitelji, po imenu Paul, koji se doselio iz Gornje Austrije, vjerojatno iz Linza između 1746. i 1752. godine i sklopio brak s Jelenom 18. veljače 1753. (Josip Juraj

■ Josip Juraj Strossmayer je rođen 4. veljače 1815. g. u Osijeku a umro je 8. travnja 1905. g. u Đakovu

Strossmayer, Hrvatska opća enciklopedija 10, Leksikografski zavod Miroslava Krlež, str. 279)

Josip Juraj je u Osijeku na Dravi završio pučku školu, kao i gimnaziju. U Đakovu, Pešti (Budimpešta) i Beču je završio Teološki fakultet i 1834. godine doktorirao iz filozofije. (Josip Juraj Strossmayer, Bibliografija, esseeki. hr/bio/8-josip-juraj-strossmayer). Gesla svog života je skovao u mladim danima: „Sve za vjeru i domovinu“ i „Prosvjetom k slobodi.“

Za svećenika je zaređen 1838. godine. Kao mladi svećenik, živi dvije godine u Petrovaradinu. Od 1840. godine do 1842. u Augustineumu u Beču nakon studija postaje doktor teologije. Od 1842. do 1847. profesor je u đakovačkom sjemeništu. Za jednog od tri ravnatelja carskog zavoda svetog Augustina u Beču i dvorskog kapelana imenovan je 1847. godine. Kroz revolucionarna zbivanja 1848-49. zastupao je ideju o ustavnom i federalnom uređenju Habsburške Monarhije. Tako mu je otvoren put u javno političko djelovanje Beča i cijele Austro-Ugarske Monarhije. Na prijedlog hrvatskoga bana, Josipa Jelačića, car Franjo Josip I. ga je imenovao bosansko-đakovačkim i srijemskim biskupom 8. studenoga 1849. Za biskupa je zaređen 8. rujna 1850. Upravu biskupije je preuzeo 29. rujna 1850. i ostao joj na čelu 55. godina, do 1905. Imenovan je i apostolskim vikarom

za Srbiju od 1852. do 1886. godine. (Akademik Petar Strčić, Zagreb, Josip Juraj Strossmayer danas, str. 103)

Strossmayerovim zalaganjem Zagrebačka biskupija postaje nadbiskupija i metropolija 1854. godine, te se kao takva odvaja od ugarske ili mađarske crkvene organizacije. Od 1860. do 1873. g. kao istaknuti prvak Narodne stranke, aktivno se bavio politikom. U ljetu 1873. zbog političkih uzburkanosti s Mađarskom prestao se baviti politikom. U vrijeme njegove biskupske službe u Đakovu je počela i gradnja katedrale 1866. godine. Trajala je punih 16 godina. Posvetio ju je „Slavi Božjoj, jedinstvu Crkava, slogi i ljubavi naroda svoga“.

Utjecao je na crkveni i vjerski život. Istaknuo se na kulturno-prosvjetiteljskom planu kao mecena. Novčano je darivao Zavod sv. Jeronima u Rimu. Pomagao je osnivanje Više gimnazije u Osijeku i tiskanje pojedinih hrvatskih novina. Pomogao je osnivanje tiskare na Cetinju i 1866. darovao je 50 000 forinti za osnivanje modernog sveučilišta u Zagrebu. Zauzimao se za ekumenističke ideje, međusobno razumijevanje i pomirenje katolika, pravoslavaca i protestanata. Preminuo je 8. travnja 1905. u Osijeku, a sahranjen je u đakovačkoj prvostolnici.

NEMOGUĆ SAVEZ SA SRBIMA

Vrijedi promatrati ideološko značenje pojma: „Jugoslavenstvo“ (akademik Josip Pečarić www.croatian-history.net/etf/stross.html). Često puta je kod mnogih „Jugoslavenstvo“ je zatiranje „Hrvatstva“. Posebna je uloga Josipa Jurja Strossmayera u tome o čemu možemo pročitati i u knjigama: „Hrvatski domoljub Josip Juraj Strossmayer“ (Zagreb, 1995.), i „Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru“ (Zagreb, 1997.), kao i „Korespondencija Josip Juraj Strossmayer“ (Serafin Vannutelli, papinski nuncij u Beču, 1881 – 1887, Zagreb 1999.)

Stoji upisano u članku „Strossmayer iza kulisa“, Hrvatska revija, II, 3, Zagreb 1929, str. 145-159: „Osnovna linija njegove politike uvijek je ista i jednostavna. On hoće Hrvatskoj osigurati samostalnost u federaciji bilo austrijskoj, bilo ugarskoj, bilo jugoslavenskoj. Ni jedna od ovih alternativa nije se ispunila, i Strossmayerov politički san ostao je neostvaren.“

Njegova stvarna želja bila je oslobađanje hrvatskog naroda, kako je napisano u njegovom pismu Račkom, 9. prosinca 1882. g.: „Rado bih doživio oslobođenje svoga naroda ali nema nade“, a kao čovjek koji razmišlja o životu svog naroda, to je vidio i očekivao u jednoj od alternativa. Jugoslavenstvo je kod njega najvjerojatnije bio oblik pritiska na austrougarsku vlast, da bi se tako ostvarila hrvatska samostalnost. Da bi Hrvatska mogla imati svoj slobodan i samostalan razvitak. To je konkretno značilo ujedinjenje hrvatskih zemalja u jednu Hrvatsku, u „pravnu samostalnost“ Hrvatske u okviru Habsburške Monarhije. ►

Stjepan LEVANIĆ, župnik

Čarobne plaže BRELA

Brela su malo turističko mjesto na Makarskoj rivijeri, u Srednjoj Dalmaciji. Ali svatko tko se dotakao ovoga čarobna kutića zna da su Brela neponovljiva, te da ne postoji drugo takvo mjesto u HRVATSKOJ.

Ona su cijela utonula u borovim šumama, i to ne bilo kakvima, već stoljetnima. One rastu na obroncima obližnjih planina, te se protežu prema suncu. No, iz šale ili ne, one kao da rastu koso. Miris borovih šuma i mora – evo, to će zauvijek ostati u vašim uspomena, ako se dotaknete ovoga čarobna mjesta.

Ovdje borovi rastu neposredno na plaži, te, praktično naginjući se prema moru, darežljivo bacaju svoj težak hlad. Suncobrani, tende... što se može usporediti s moćnim di-

vovskim četinjačama?

Neki borovi, izrasli izravno iz mora, pretvorili su se u znamenit simbol Brela. Borovi na stijeni u moru krasi svaku razglednicu iz Brela.

Brela kao i cijela obala Rivijere okružena su tamnim šumama. One su zaista tamne i kada ih ugledate shvatit ćete zašto je susjedna Crna Gora tako prozvana. Međutim navečer, za zalazak sunca, crne šume tonu u tople boje zlatostog sjaja zalazećeg sunca.

Brela su idealno mjesto za odmor s djecom, te upravo zbog toga su mali vragolani osnovni kontingent ljetovatelja na ovom predivnom mjestu. Mladima će ovdje možda biti dosadno. Ovdje nema barova, diskoteka i ostalih sličnih zabava za odrasle.

Umjesto toga u Brelima je puno sladoleda, trampolina i dječjih atrakcija.

Obalna je crta duga cijelih 6 kilometara, a obalom se privinuto u zagrljaj borova hlada proteže lijepo šetaliste kojim se mirno možete prošetati čak i u najvrućijem danu.

Pijesak je na plažama Brela nježan, bijel i mekan. U Brelima ima dvije velike plaže – glavna plaža u blizini luke i glasovita Punta Rata koja je priznata kao najčišća plaža u Europi. Ona također krasi i prvu desetku najčišćih plaža u svijetu prema rang-listi časopisa Forbes. I ona je stvarno lijepa svojim širokim, bijelim pojasom plaže iznad kojeg su se nadnijeli višegodišnji borovi.

Oko dviju glavnih plaža ima više zaklonjenih makar i malih mjestašca ili jednostavno velikih kamenova gdje se možete sakriti – malo se sunčati i plivati.

Kažu da je more u Brelima boje tirkiza. Kažu da tko nije vidio Jadransku obalu teško može zamisliti do blistavosti svjetlucavu vodu s blijedozelenim iskricama koja mu zapljuskuje noge. Kažu da je upravo tu, u Brelima, najljepše more u Europi. A je li to tako? Provjerite i zatim ispričajte! ■

Galina Marinova

Hrvatska dijaspora u BRAZILU

HRVATSKA je tamo gdje je srce

POČETAK:

U Brazil hrvatski doseljenici dolaze u dva velika vala tijekom dvadesetog stoljeća. Prvi val useljavanja zbio se početkom 20-ih godina prošloga stoljeća. Tada Brazil nije imao dovoljno poljoprivrednih radnika. Brazilska je vlada odlučila olakšati useljavanje stranaca u Brazil, te čak i financijski ih pomoći. Tako se u ovu zemlju tople krvi uputilo mnogo Hrvata. Najveći broj tih doseljenika stigao je iz Dalmacije i Istre, a naselili su uglavnom područje grada Sao Paola. Tako je već u 1938. godini u Brazilu bilo oko 15 tisuća Hrvata.

Drugi val doseljenika poplavio je Brazil kada su ljudi prognani iz svojih domova tijekom Drugog svjetskog rata. Ovi hrvatski politički izbjeglice nisu stigli samo iz jednoga dijela nego iz cijele HRVATSKE, ali su oni također našli svoj dom u gradu koji je pružio gostoprimstvo naraštajima Hrvata – u gradu Sao Paolu.

DANAS:

Danas u Brazilu žive oko 20 000 Hrvata i njihovi potomci. Hrvati koji imaju brazilsko državljanstvo imaju ista prava i obveze kao i ostali građani Brazila. Zahtjev za stjecanje državljanstva može se podnijeti nakon najmanje 4 godine stalnog boravka u Brazilu. Brazil dozvoljava dvojno dr-

žavljanstvo.

Prvi doseljenici između ratova bili su ljudi niže razine obrazovanja ali su formirali jaku, homogenu hrvatsku zajednicu. Spretni obrtnici i dobri poljoprivrednici, Hrvati ubrzo stječu ugled kod svojih novih susjeda – Brazilaca.

ZAJEDNICA:

Moramo istaknuti dvije udruge: „Croatia Sacra Paulistana“ (Sveta Hrvatska Sao Paolo) i „Društvo prijatelja Dalmacije“. Svaki Hrvat u Brazilu može učiti jezik svojih predaka u tečajevima koji se održavaju u dva hrvatska doma.

Obje udruge zajednički izdaju tromjesečni časopis na portugalskom jeziku koji sadržava i tekstove na hrvatskom jeziku. Udruga „Croatia Sacra Paulistana“ izdaje novine koje se zovu „Conexao Brasil-Croatia“ (Veza Brazil-Hrvatska), a „Društvo prijatelja Dalmacije“ izdaje bilten koji se zove „Jornal da Sociedade da Dalmacia“ („Revija društva ‘Dalmacija‘“).

Hrvatska je zajednica u Brazilu osnovala svoju web stranicu „Pagina Brasileira da Croacia“ (Brazilska stranica o Hrvatskoj) na portugalskom jeziku koja je dosta popularna među hrvatskim doseljenicima u Brazilu. ■

HRVATSKA je tamo gdje noću zaljubljeni usnu u svom domu šapćući riječi ljubavi i nježnosti na hrvatskom jeziku. Hrvati su uvijek bili slobodne duše, te su uvijek birali gdje živjeti – raspršivali su se na sve strane svijeta jer su znali, jer znaju da će ono što trebaju – HRVATSKE KORIJENE, HRVATSKO SRCE – uvijek nositi u srcu.

Brojke govore da danas u HRVATSKOJ živi dobrih 4 milijuna 400 tisuća Hrvata, ali da još 3 milijuna živi izvan granica zemlje. To su najveće iseljeničke zajednice širom svijeta – ljudi koji su potražili svoju sreću izvan granica rodne HRVATSKE, te njihovi potomci koji se i danas ponosno nazivaju HRVATIMA, isto kao i mi!

SAD	1 200 000
Njemačka	350 000
Argentina	250 000
Australija	250 000
Kanada	250 000
Čile	200 000
Austrija	90 000
Švicarska	80 000
Italija	60 000
Novi Zeland	40 000
Francuska	40 000
Švedska	35 000
Brazil	20 000
Nizozemska	10 000
Južna Afrika	8000
Belgija	6 000
Peru	6000
Bolivija	5 000
Paragvaj	5 000
Urugvaj	5 000
Velika Britanija	5000
Venezuela	5 000
Ekvador	4000
Luksemburg	2000
Norveška	2000
Danska	1 000

Galina Marinova

Izbor SPORTAŠ BALKANA 2014. ovjenčao je troje Hrvata

Troje Hrvata je ušlo u prvu desetku sportaša dobitnika nagrade „Sportaš Balkana“ tradicionalnog izbora Bugarske novinske agencije (BTA) ove godine.

Predsjednica Bugarskog olimpijskog odbora Stefka Kostadinova osobno je uručila nagrade sportašima koji si stekli ugledna prva tri mjesta.

Hrvatski je tenisač Marin Čilić koji je osvojio US Open pokupio ovacije u jedinstvenom rangiranju pri čemu je ispred njega rangiran samo Novak Đoković iz Srbije. Nagradu Čilića je Stefka Kostadinova uručila Tihani Balija djelatnici Veleposlanstva HRVATSKE u BUGARSKOJ zaduženoj za poslove kulture.

Na otmjenoj ceremoniji sudjelovala je elita bugarskog sporta, te službeni gosti.

U izboru iz ove godine sudjelovalo je 11 novinskih agencija sa Balkana: BTA (Bugarska), HINA (Hrvatska), AGERPRESS (Rumunjska), TANJUG (Srbija), Anadolu Agency (Turska), ANA (Grčka), MIA (Makedonija), MINA (Crna Gora), FENA (Bosna i Hercegovina), SRNA (Bosna i Hercegovina) i AlbPress (Albanija).

Izbor „Sportaš Balkana 2014.“

1. Novak Đoković (Srbija), tenis – 91 b.
2. **Marin Čilić (Hrvatska), tenis – 51 b.**
3. Simona Halep (Rumunjska), tenis – 50 b.
4. **Sandra Perković (Hrvatska), atletika – 39 b.**
5. Arda Turan (Turska), nogomet – 27 b.
6. Grigor Dimitrov (Bugarska), tenis – 24 b.
7. Miloš Teodosić (Srbija), košarka – 23 b.
8. **Luka Modrić (Hrvatska), nogomet – 20 b.**
9. Konstantinos Filipidis (Grčka), atletika – 19 b.
10. Katarina Bulatović (Crna Gora), rukomet – 18 b.

Da li znate...

Da je mačevalac Milan Neralić (1875. – 1918.) prvi Hrvat koji je sudjelovao na Olimpijskim igrama i osvojio medalju (1900.).

Hrvati su osvojili ZLATO NA REGATI SVJETSKOG KUPA ISAF

Hrvatski jedriličari Šime Fantela i Igor Marenic osvojili su zlato u klasi 470 muški na regati Svjetskog kupa u natjecanju jedrilica (Sailing World Cup) Međunarodnog jedriličarskog saveza (ISAF) u Hyèresu, u Francuskoj.

Dvojac Fantela i Marenic stekli su prednost od 25 bodova ispred Lukea Patiencea i Elliota Willisa iz Velike Britanije, te su si priskrbili dio nagradnog fonda Kupa – 72 000 EUR.

ZAGREBAČKA ISKUŠENJA

Bogata priroda, šarolika povijest, različiti kulturni utjecaji na zemlju ostavili su svoj trag u HRVATSKOJ. Zahvaljujući tomu, danas se radujemo karakterističnim jelima nekoliko regionalnih kuhinja.

Krenimo putovima kuhinjskih čarolija HRVATSKE, te u nekoliko uzastopnih brojeva časopisa „Hrvatska riječ“ sastanimo se s čarolijom najkarakterističnijih jela Dalmacije, Istre, Like i Gorskog Kotara, Slavonije i naravno Zagorja, Međimurja i Podravine.

ZAGORJE I MEĐIMURJE

U sjevernoj Hrvatskoj, na području Zagorja, Međimurja i Podravine, u jelima kraljuje meso. Najpopularnije, tradicionalno jelo na ovom području je pečena purica s mlincima. Ovo se jelo naročito štuje te se služi na svim obiteljskim praznicima i gozbama. Na stolu obvezno ima kolača među kojima ne možemo a da ne spomenemo neponovljive štrukle – hrskave i sočne savijače sa slanim ili slatkim nadjevom. Domaćice ovdje pripremaju bučnice (savijače s nadjevom od sira i ribane buče), orahnjaču (kolač s nadjevom od mljevenih oraha) i makovnjaču (kolač s nadjevom od makovog zrna).

A zar postoji ljubitelj balkanske kuhinje koji se ne bi, čim postane hladnije, obradovao jelima od graha koja su također specijalitet ovoga područja, kiseloj repi i svinjskim nogicama koje se tope u ustima?

PEČENA PURICA S MLINCIMA

1. Priprema purice:

Puricu natrljajte solju i mješavinom začina (npr., Vegetom). Pustite je da odstoji tako jednu noć kako bi se mirisi upili u nju.

Prije pečenja dobro je premažite uljem, te je stavite u tepsiju uz malo vode. Pecite je vrlo sporo (oko 3 sata), te je s vremena na vrijeme zalijte umakom od pečenja. Temperatura pećnice mora biti između 180 i 200 stupnjeva Celzijevih. Kada je purica gotova, izvadite je iz tepsije ali ostavite umak od pečenja. On će vam trebati za mlince.

2. Priprema mlinaca:

Dok se peče purica, imate vremena da pripremite mlince.

Dobro umijesite srednje mekano tijesto od brašna i mlake usoljene vode (oko 40 stupnjeva). Tijesto ne smije biti pretvrdo.

Podijelite tijesto na 4-5 kuglice. Razvaljajte ih u okrugle ne baš tanke kore. Ispecite.

(Suhe mlince možete pripremiti nekoliko dana unaprijed. Čuvajte ih u platnenoj vrećici na suhom mjestu, te skuhajte ih upravo prije služenja.)

Kada je purica gotova, izvadite je iz tepsije s umakom, otklonite masnoću, te u tepsiju stavite mlince. Tako umočene u umak kratko zapećite ih u pećnici.

Puricu zajedno s mlincima aranžirajte u velikom tanjuru, poslužite i pokupite ovacije gostiju!

Sastojci mlinaca:

350 g brašna
Sol
Voda

Sastojci (za puricu):

1 purica
Sol po ukusu
1 čaša vode
Ulje
Mješavina začina po ukusu

